

Star žari

Jane McBride

Po resnični zgodbi

»Lepo je biti tukaj z vami v Osnovni« (Children's Songbook, 254)

Star si je popravila oblečo. Še vedno je imela nenavaden občutek, ker je za cerkev nosila obleko. V njeni prejšnji cerkvi so dekleta ob nedeljah nosila hlače ali kratke hlače. V njeni novi cerkvi pa ne. Z mamo sta se ravno krstili v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Star je vzdihnila, ko se je gledala v ogledalu. Bila je navdušena, ker bo prvič šla v cerkev kot uradna članica, bila pa je tudi živčna. Prej je ves čas v cerkvi ostala pri mami. Tokrat pa bo šla v Osnovno.

Star je svojemu odsevu pomežiknila. Kaj če se ne bo vklopila? Kaj če drugim otrokom ne bo všeč?

»Star? Ali si pripravljena?« je zaklicala mami.

Star je prišla dol. »Ali sem videti v redu?« je vprašala.

Mami se je nasmehnila. »Lepa si.«

Star se je nakremžila. »To moraš reči. Moja mami si.«

»Prav imaš. To moram reči. Ker je res.«

Star se je nasmehnila. Mami jo je vedno znala spraviti v dobro voljo. Toda še vedno jo je bilo strah. Kaj če se noben otrok ne bo hotel pogovarjati z njo? V šoli je imela prijatelje, a niso bili člani njene nove cerkve. Želela si je, da bi imela vsaj enega

prijatelja, ki bi šel z njo v cerkev.

»Pravkar sem se spomnila nečesa, kar moram narediti,« je povedala mami.

Stekla je po stopnicah in pokleknila ob svoji postelji. »Dragi nebeški Oče, prosim, pomagaj mi najti prijatelje. Verjamem, da je to, kar so me učili misijonarji, res, a me je strah.«

Star je še klečala in prisluhnila. Naslednji trenutek je začutila prijeten, miren občutek in ni bila več tako živčna.

Star in mami sta v cerkvi prisedli k družini s tremi dekletci. Starša sta se pred začetkom sestanka

predstavila in se začela pogovarjati z mami. Star je deklicam pomagala pobarvati Jezusovo sliko.

K njim je prišel škof Andrews. »Sestra Cunningham! Star! Lepo vaju je danes videti!« Obema se je toplo nasmehnil in se z njima rokoval. Star je pozabila, kako so vsi v cerkvi prijazni. Morda se bo vseeno s kom spoprijateljila.

Star je po zakramentnem sestanku odšla v Osnovno. Ko se je usedla, je živčno pogledovala k drugim otrokom. Pogovarjali so se in zdelo se je, da je ne opazijo. Star je postala žalostna. Navsezadnje bo sama.

Prav takrat je v sobo stopila deklica Starine starosti. »Tudi ona je videti živčna,« je pomislila Star. »Lahko bi jo ogovorila.«

Star je močno vdihnila, nato pa stopila k deklici. »Živijo, ime mi je Star. Nova sem. Ali bi rada sedela poleg mene?« Star je zadrževala dih. Ali bo deklica hotela biti njena prijateljica?

Dekličine ustnice so se zaokrožile v zadržan nasmeh. »Jaz sem Sarah. Tudi jaz sem nova. Z družino smo se ravno preselili iz Ontaria.«

»Z mami sva se pred dvema tednoma krstili,« je rekla Star. »Pravzaprav ne vem, kaj bi morala delati.«

Sarah se je zdaj bolj nasmehnila. »Skupaj bova ugotovili.«

Star in Sarah sta prisedli k drugim. Star je na trenutke opazila, da jo Sarah gleda, in se ji je nasmehnila. Sarah se je nasmehnila nazaj. Star je čutila mir in srečo. Vedela je, da je nebeški Oče odgovoril na njeno molitev in ji pomagal najti prijateljico.

V razredu je učiteljica Star in Sarah prosila, naj se predstavita.

Star je vstala. »Ime mi je Star Cunningham. «Z mami sva se pred dvema tednoma krstili.« Počakala je in nasmeh na njenem obrazu je bil vse večji, ko se je uzrla k svoji novi prijateljici. »In to je moja prijateljica Sarah.« ■

Avtorica živi v Koloradu v ZDA.

PREMISLITE

Kako lahko izkažete dobrodošlico nekemu, ki je v cerkvi nov?